ATLETISM — După Jocurile Balcanice

Se impune o primenire a loturilor noastre!

Desfășurarea de-a dreptul electrizantă a cursei de 4 X 400 m a pus capăt întrecerilor. Galeria română exultă. Pe hîrtia pe care-mi notasem cu atîta emoție punctajele fiecărei probe, am subliniat cu două linii rezultatul final. Victorie! O victorie extrem de grea care, pînă la ultima probă a stat sub semnul incertitudinii. Simbătă, atleții bulgari terminaseră în avantaj și cele 9 puncte în plus păreau foarte greu de recuperat. În ultima zi de concurs atleții noștri au luptat din răsputeri și ceea ce părea ca și imposibil s-a întîmplat. Românii au recuperat handicapul și, în final, și-au asigurat punctele victoriei...

Fanfara intona imnurile țărilor participante. De sus, din tribuna lui „Mithat Pașa" luminile vapoarelor care străbăteau Bosforul aveau parcă mai multă strălucire! De grupul nostru s-a apropiat dl. Faruk Ilgaz, viitorul primar al Istanbulului, președintele clubului Fenerbahce. Prin noi, el a adresat sincere felicitări echipelor României pentru impresia frumoasă pe care au lăsat-o nu numai pe stadion, ci în toate ocaziile. *„Disciplina, modestia, puterea de luptă și valoarea sportivilor dv.* a spus dl. Ilgaz, *au făcut să încline în favoarea lor balanța victoriei. Îi felicit călduros și le doresc noi succese"*.

Asemenea aprecieri au avut și alți conducători și antrenori, precum și dl. Giorgio Oberweger, delegatul Federației internaționale de atletism. Ele ne bucură, pentru că reprezintă o recunoaștere a strădaniilor sportivilor noștri, a valorii lor, a victoriilor obținute. Pentru a cincea oară (1959, 1962, 1964, 1965 și 1967) formațiile noastre au reușit împreună să termine învingătoare în această competiție, ceea ce, oricum, este un fapt important.

Așa cum am subliniat într-una din corespondențele transmise din Istanbul, Jocurile Balcanice, spre deosebire de alte competiții atletice, constituie înainte de toate o întrecere pe echipe, dar în care victoriile individuale își au totuși marea lor importanță. Din acest punct de vedere, toată stima pentru succesul atleților și atletelor noastre la cea de a XXVI-a ediție a Jocurilor Balcanice, pentru cele 14 victorii individuale obținute, pe care-mi face plăcere să le reamintesc: Zamfirescu — 200 m, Caraiosifoglu — 20 km marș, Perța — 110 mg, Jurcă — 400 mg, Ioan — înălțime, Ciochină — triplu, Naghi — disc, Costache — ciocan, Socol — decatlon, Ileana Silai — 800 m, Valeria Bufanu — 80 mg, Viorica Viscopoleanu — lungime, Olimpia Cataramă — disc și Mihaela Peneș — suliță. Deci 14 victorii din cele 35 de probe înscrise în programul concursurilor balcanice de pistă, opt dintre acestea fiind „duble" (locul 1 și 2).

Apreciind rezultatele de la Balcaniadă (categoric influențate de o pistă necorespunzătoare) nu putem omite totuși un lucru foarte important: dacă nu are înscris pe ea și un rezultat de valoare „cartea de vizită" a unui campion balcanic va conta prea puțin anul viitor la Ciudad de Mexico! Or, așa cum a fost scris și în numărul de marți al ziarului nostru, puțini dintre campionii noștri balcanici sau dintre cei clasați pe locurile următoare au realizat performanțe de valoare internațională, care să conteze la Jocurile Olimpice.

Adevărul este, ori cum am lua-o, că atletismul nostru are o mînă de performeri autentici *(Ciochină, Naghi, Caraiosifoglu, Ioan, Viscopoleanu, Peneș, Cataramă, Vintilă* ș.a.); dispune de cîțiva alți atleți „bătăioși", capabili să facă față unei întreceri pe echipe și să aducă punctele atît de necesare pentru o victorie (Jurcă, Rățoi, Zamfirescu etc.), dar are și o serie de alți atleți care de mai multă vreme se învîrt mereu în jurul unor rezultate modeste sub raport european sau mondial și care sînt ținuți în lot pentru simplul motiv că aportul lor (unul sau două puncte) poate fi determinant în succesul general al formației. Nu știu cum și ce ar trebui să se întreprindă pentru ca lotul nostru să fie serios „curățat", deoarece obiectivul dintr-un an de a cîștiga Balcaniada duce implicit la menținerea unui „statu quo" în ceea ce privește mediocritatea unora dintre atleți, care, evident, nu pot da mai mult, dar care, repet, sînt necesari echipei noastre pentru Jocurile Balcanice. Este utopic să se creadă că dintr-o dată poate fi modificată o echipă de atletism, dar, oricum, va trebui să dovedim mult mai mult curaj în promovarea unor tineri, care să fie pregătiți în așa fel ca, într-un an-doi, să poată concura cu un randament superior. Ideea aceasta trebuie să călăuzească eforturile în special la probele de semifond și fond la care, la ora actuală, există o serioasă penurie de atleți de valoare. Și ce ne vom face în ziua în care Barabaș sau Vamoș nu vor mai putea concura? Chiar trebuie să așteptăm pînă atunci?

ROMEO VILARA



Delegații ale echipelor participante la J.B. au depus coroane de flori la monumentul lui Kemal Atatürk, din piața Taksim din centrul Istanbulului

Fotografie primită de la redacția ziarului „Son Havadis"

RUGBI

Amănunte...

La **Bîrlad, Rulmentul** a dispus, scontat și... net (11—0), de **Știința Petroșeni,** care pare a marca o scădere valorică față de anul trecut. După cum ne-a relatat corespondentul nostru **E. Solomon,** deși studenții din Valea Jiului au dat o replică viguroasă, ei n-au putut stăvili atacurile gazdelor, care au realizat 3 încercări frumoase (**Manea, Țopa** — acesta și-a și... transformat-o — și **Mihalașcu**). A arbitrat cu scăpări **D. Zamfir** — București.

La **Cluj, Agronomia** a făcut un joc bun, luptînd pentru fiecare balon, și a cîștigat clar, avînd merite proporționale cu scorul (12—3). Punctele au fost înscrise de **Balint** (trei lovituri de pedeapsă) și **Cordoș** (drop) pentru clujeni, respectiv **Crișan** (drop) pentru **Politehnica.** După cum ne comunică corespondentul **M. Radu,** bucureșteanul **E. Cișmaș** a arbitrat foarte bine.

În **Capitală, Gloria** n-a putut valorifica avantajul terenului propriu și nici n-a confirmat comportarea din etapele anterioare ale returului, pierzînd (3—9) în fața „XV"-lui **Progresul.** Învingătorii au manifestat multă dezinvoltură, iar răsplata o constituie prețioasele puncte acumulate în clasament. Realizatorii scorului au fost **Negoescu** (încercare), **Craioveanu** și **Ghica** (lovituri de pedeapsă) pentru **Progresul** și **Crăciunescu** (lovitură de pedeapsă) pentru **Gloria.** A arbitrat bine dr. **G. Eftimescu.**

La stadionul Tineretului, încă o echipă bucureșteană din „B" a debutat pe plan internațional: **Construcții.** Adversarul ei: **Czarny Bytom** (Polonia). Scorul: 14—3. Spre cinstea gazdelor, trebuie spus că victoria e deplin meritată și a fost obținută la capătul unui joc frumos, în compania unei formații clasate pe locurile 3—4 în campionatul Poloniei. Studenții bucureșteni au atacat tot timpul, depunînd eforturi susținute, remarcîndu-se veteranul **Barbu.** Deși n-au putut opune o rezistență prea mare, resimțind oboseala turneului, oaspeții au arătat — prin cîteva acțiuni — frumoase calități. Punctele au fost „semnate" **Tudor** (încercare), **Barbu** (două încercări) și **Iacob** (o lovitură de pedeapsă și o transformare) pentru **Construcții** și **Klianowski** (lovitură de pedeapsă) pentru **Czarny Bytom.** A arbitrat bine **S. Dragomir (D. Dumitrescu** — coresp.).

Zilele trecute, fruntașa seriei a II-a din divizia B, **Universitatea Timișoara** a jucat la **Belgrad** cu formația locală **Prodorat** (locul III în divizia A) de care a dispus cu 19—3. Punctele au fost realizate de **Pavlovici** (6), **Simion** (6), **Ionescu** (4) și **Bobeș** (3). (**P. Arcan** — coresp. principal).

Emil Rusu (Dinamo) — campion și recordman la urmărire

(Urmare din pag. 1)

— **nou record al țării** (vechiul record — 5:06,8 — 1964). Următoarea serie ne-a adus o nouă corectare a tabelei de recorduri în proba de urmărire. De această dată a fost însă vorba de isprava unui junior: P. Dolofan a obținut 5:26,2 (vechiul record al țării era de 5:27,9). Dintre ceilalți participanți, merită a fi scoasă în evidență comportarea lui **Gh. Juravle** (un obișnuit al velodromului) — 5:11,8, **Alex. Sofronie** (fondist) — 5:13,8, **I. Ardeleanu** (fondist) — 5:14,5. Primii 8 clasați s-au calificat pentru sferturile de finale. Cu 5:12,4, Emil Rusu s-a instalat și în fruntea acestui pluton restrîns. El a luptat apoi în semifinală cu Ion Ardeleanu. Acesta din urmă l-a condus aproape 4 ture, dar, apoi, a trebuit să cedeze unui Emil Rusu impetuos, pornit pe fapte mari (5:12,7-5:17,3). Surprinzătoare a fost — în cealaltă semifinală — „căderea" lui Gh. Juravle din turul 8. Pînă atunci, el condusese autoritar disputa cu Alex. Sofronie. Sufocarea din final l-a costat o medalie — de argint sau de bronz — pe care ar fi meritat-o. Alex. Sofronie a marcat 5:14,2, iar Gh. Juravle 5:18,9. Deși se înnopta, alergătorii au admis să-și dispute finala pentru a-l decide pe campion. Rusu a luptat din toate puterile (deși era la a 4-a evoluție) și și-a adjudecat primul loc în disputa cu Alex. Sofronie cu timpul de 5:07,6 — a doua performanță a reuniunii — după ce-și ajunsese adversarul din urmă. Felicitări! N-am vrea însă ca Emil Rusu să uite că Gert Bongers (Olanda) a cîștigat finala campionatului mondial cu 4:57,0...

DE LA I. E. B. S.

● Biletele pentru meciul de fotbal România — Ungaria (tineret), de duminică, de pe stadionul Republicii, s-au pus în vînzare începînd de azi la agențiile obișnuite.

● Agenția din str. Smîrdan nr. 13, vinde bilete și pentru galele de box: BUCUREȘTI A — OLTENIA de sîmbătă, ora 19 și BUCUREȘTI B — PLOIEȘTI de duminică, ora 10, care vor avea loc în sala Floreasca.

POLO

Nivelul staționar — motiv de mulțumire?

Din nou pe „tradiționalul" loc V. Și din nou multe, multe iluzii spulberate. Așa probabil au gîndit cei mai mulți dintre iubitorii și susținătorii echipei noastre reprezentative de polo, cînd aceasta și-a încheiat evoluția în recentul turneu dotat cu „Cupa Jadran".

Bilanțul realizat la capătul celor 6 partide nu este, firește, îmbucurător: două categorice insuccese (cu Ungaria și Iugoslavia), două înfrîngeri la limită (U.R.S.S. și R.D.G.) și tot două succese (Olanda și Italia), care nu pot fi contestate. Unii vor aprecia, poate, că echipa a avansat cu un loc în ierarhia mondială față de ultima ediție a europenelor (cînd s-a clasat pe locul VI) și ca atare ne putem declara — în parte — satisfăcuți. Deși nu împărtășim această părere, totuși nu putem considera evoluția reprezentanților noștri la Split și Dubrovnik nici ca foarte slabă.

Ar fi putut realiza mai mult echipa noastră în această dificilă dispută? Cel mult locul IV pe care, între noi fie vorba, l-am scăpat printre degete. Pentru că, mai ales așa cum a fost alcătuit programul și, în special, cum au decurs întrecerile, în nici un caz nu puteam emite pretenția unor succese în fața primelor trei clasate.

Formațiile *Ungariei* și *Iugoslaviei* ne sînt superioare la această oră, iar selecționata *Uniunii Sovietice* păstrează avantajul tinereții jucătorilor săi. În rest, putem juca de la egal la egal, avînd chiar serioase șanse de cîștig, cu orice echipă europeană sau de pe un alt continent.

Vă veți întreba, probabil, de ce nu reușim să ne impunem într-un turneu oficial în fața poloiștilor iugoslavi sau unguri? Pentru a încerca un răspuns, să precizăm mai întîi cîteva date. În țara noastră există practic două echipe de valoare, *Dinamo* și *Steaua*, care-și dispută într-o perfectă solitudine, de la an la an, titlul de campioană. Din aceste formații, antrenorul reprezentativei recrutează 10 din cei 11 jucători ai naționalei. Ce se află în spatele lor? Cel mult încă 300 de jucători înglobați în aproximativ 30 de formații de seniori, juniori și copii angrenate într-o palidă activitate competițională. Aceasta este baza pe care trebuie clădită formația noastră reprezentativă.

Să vedem ce se întîmplă și în alte țări. În orașul iugoslav Split, de pildă, activează permanent în diferite competiții 57 de formații și, rețineți, nici unul din cei aproape 700 de jucători nu a reușit în acest an să fie selecționat în team-ul național! Iar în Ungaria, ultimele cinci campionate au desemnat tot atîtea echipe cîștigătoare: *Honved, Dozsa Szolnok, Dozsa Ujpest, B.V.S.C.* și *Ferencvaros*, motiv pentru care este lesne de înțeles de ce un loc în „7"-le lui Kalman Markovits este foarte greu de obținut. Să mai amintim și de zecile de mii de jucători sovietici, din care poți alcătui nu o selecționată, ci trei la fel de valoroase?

La „Cupa Jadran", însă, lucrul cel mai supărător a fost diferența categorică cu care am cedat în primele două partide. Și aceasta nu poate fi pusă pe seama lipsei experienței și a bazei de selecție. Atunci?

Înainte de plecarea la Split, într-o declarație apărută în coloanele ziarului nostru, *A. Zahan* afirma că echipa este bine pregătită, aptă pentru a obține un rezultat superior. Iată, însă, că părerea căpitanului reprezentativei s-a dovedit exagerată. Nu puține au fost situațiile în care acțiunile ofensive s-au dezvoltat cu oarecare reținere, dîndu-se astfel posibilitate adversarilor de a se replia cu ușurință în dispozitivul defensiv. Totodată, am putut nota multe faze în care prudența fundașilor, în special (pentru a nu fi surprinși de contraatacul unor jucători mai rapizi), a făcut ca greul încercărilor de finalizare să fie dus doar de cei prinși în chinga strînsă a apărătorilor din fața porții adverse. Nu au fost însă singurele carențe...

Este foarte adevărat că atacul a concretizat 23 de situații (într-un clasament de acest fel am figura pe locul III, după Iugoslavia și Ungaria), dar am și primit 33 de goluri (cele mai multe), nouă dintre ele de la o distanță mai mare de 10 m! Aportul portarilor (și în special al lui *Mureșan*) a fost scăzut și aceasta se datorește poate și faptului că antrenorul *C. Corcec* nu s-a ocupat cu aceeași rîvnă de pregătirea lor individuală. Dar să nu uităm că am primit și goluri din neatenții ale lui *Grințescu, Novac, Szabo, Zamfirescu, Firoiu* sau *Mărculescu*.

Fără toate aceste deficiențe de orientare tactică, de pregătire a atacului și sistemului defensiv, echipa ar fi putut pierde onorabil primele două partide și ne-ar fi scutit de unele situații destul de penibile. S-ar fi putut astfel întoarce acasă cu sentimentul datoriei aproape împlinite. În fond, aceasta îi este valoarea și nimeni nu-i poate pretinde deocamdată mai mult. I-am văzut pe *Zahan, Firoiu, Mărculescu, Szabo* sau *Novac* luptînd pînă la ultima picătură de energie. Dar tot ei au greșit uneori, plătind scump clipele de neatenție sau ezitare.

Povestea se repetă de la an la an, de la o competiție la alta. Oare nu am dat noi frîu prea liber imaginației, nu ne-am făcut iluzii prea mari gîndindu-ne că această echipă ar putea urca pe treptele unui podium de premiere? Poate că da, și de aceea, cu gîndul spre viitor, cînd coechipierii lui Zahan vor părăsi în mod inevitabil arena competițională, să căutăm și să folosim de pe acum toate căile și posibilitățile pentru a face ca polo-ul românesc să nu ajungă în anonimat...

ADRIAN VASILIU

BOX

„Cupa Tineretului"

Joi seara s-a disputat pe arena Gloria din Capitală finala „Cupei Tineretului". REZULTATE TEHNICE: I. Radu (SPOB) b.p. G. Chiriță (Semănătoarea); N. Pisică (Semănătoarea) b. desc. S. Moise (Gr. Roșie); I. Neicu (SPOB) b. p. D. Cristea (Rapid); Șt. Tabacu (Olimpia) b.p. Gh. Iliescu (Confecția); I. Ivănescu (SPOB) b. p. N. Lazăr (Olimpia); N. Păpălău (Metalul) b. ab. Gh. Voicu (SPOB); Gh. Ghinescu (Semănătoarea) b.p. N. Paraschiv (Rapid); V. Prodan (Metalul) b.p. Gh. Bădilă (SPOB); Gh. Barcaci (Gr. Roșie) b.p. S. Dumitrescu (Semănătoarea); Gh. Gologan (Rapid) b.p. D. Todan (Gr. Roșie); V. Gheorghe (Steaua) b. ab. N. Petre (Rapid); V. Petrescu (Universitatea) b. p. T. Dumitroaie (Rapid). Clasamentul pe echipe este următorul: 1. Grivița Roșie (antrenor Constantin Nonoiu); 2. Metalul (antrenori I. Stoianovici și I. Sandu); 3. SPOB (antrenor M. Voinea).